

kvenser, og forslaget så ikke har nogen, så skal det også fremgå af lovforslaget. For mig er det meget svært at se, hvorfor man skulle synes, at det er vigtigt at få miljøet med og ikke sundheden. På den måde siger man jo i virkeligheden, at miljøet er vigtigt, men at sundheden er mindre vigtig. For mig er begge dele lige vigtige. Jeg vil høre ministerens mening om det.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det skyldes først og fremmest, at der er langt flere lovforslag, der har en miljømæssig eller for så vidt en økonomisk konsekvens, end lovforslag, der har en sundhedsmæssig konsekvens. Derfor har man valgt at sige, at når det gælder konsekvenser, som er meget hyppigt forekommende – og det vil miljømæssige konsekvenser være, og det vil økonomiske konsekvenser også være – så er det rimeligt at indsætte en fast regel om, at der så skal redegøres for det.

Det forholder sig anderledes med de sundhedsmæssige konsekvenser. Jeg er enig med fru Charlotte Fischer i, at der i de tilfælde, hvor et lovforslag har sundhedsmæssige konsekvenser, skal redegøres for det, men det sker altså i meget, meget få tilfælde, at der er lovforslag, der har sundhedsmæssige konsekvenser, og derfor synes regeringen også, man skal begrænse sig til de forslag, hvor det har relevans.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu nævner ministeren selv sit eget ressortområde med strafferet og procesret og formueret osv. Der er heller ikke ligefrem miljømæssige konsekvenser på det område. Det er blot for at sige, at det godt kan være, at der ikke er miljømæssige konsekvenser i større grad, men sundhed dækker rigtig mange områder. Det dækker jo alt lige fra trafik til arbejdsmiljø, beskæftigelse, socialområdet med udsatte grupper osv. Så jeg synes i virkeligheden, at det måske er udtryk for en lidt snæver tænkning, hvis man inde i sit hoved har, at det er meget få områder, der er berørt af det her.

Jeg synes, at ministeren måske skulle læse den rapport, som Statens Institut for Folkesundhed har lavet, og som anbefaler, at man fast sundhedskonsekvensvurderer lovforslag, og lige skænke det en ekstra tanke.

Jeg vil så spørge ministeren: Er det sådan, at vi fremover får en eller anden form for fast proces med hensyn til sundhedskonsekvensvurde-

ringer? Får vi et brev at se, der bliver sendt rundt til ministrene, om, hvornår de skal give det og efter hvilke retningslinjer?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er fuldstændig enig med fru Charlotte Fischer i, at man godt kunne forestille sig, at der på andre områder end de rent sundhedsfaglige ville være tale om sundhedsmæssige konsekvenser, og jeg afviser bestemt ikke, at man i andre typer lovforslag, hvor det måtte være relevant, også skal foretage en vurdering af de sundhedsmæssige konsekvenser. Det har jeg lagt meget, meget stor vægt på under min tale her i dag og også sagt ganske klart, at det er ministerierne forpligtet til.

Så jeg synes, at det er lidt formålsløst at stå her og begynde at diskutere med hinanden om, hvorvidt der kan være sundhedsmæssige konsekvenser eller ej. Det erkender jeg at der kan være, men min påstand er altså, at der er en lang række tilfælde, hvor det ikke vil være relevant, og derfor er det meningsløst at pålægge det som en fast praksis, hver eneste gang et lovforslag skal fremsættes.

Jeg kan sige til fru Charlotte Fischer, at det er klart, at der vil ske en indskærpelse over for alle andre ministerier, og det vil selvfølgelig tilgå de andre ministerier skriftligt. Hvis man under udvalgsbehandlingen af det her beslutningsforslag ønsker at se den indskærpelse, så vi ved, at opmærksomheden er rettet mod det her i samtlige ministerier, så oversender vi det naturligvis gerne til udvalget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Vi går til ordførerrækken, og den første ordfører er fru Birgitte Josefsen.

Birgitte Josefsen (V):

At fremme sundhed blandt befolkningen mest muligt oplever jeg som et mål for hele Folketinget, i hvert fald et mål, som jeg har oplevet at alle er enige om at vi skal have. Jeg oplever også, at det er det, ministrene arbejder for.

Derfor har jeg så også kun at sige, at Venstre er fuldstændig enig med Det Radikale Venstre om det mål, der ligger med det beslutningsforslag, vi behandler. Det, vi så kan være mere eller mindre enige om, er, hvordan vi når til målet, eller hvilken vej vi skal gå for at nå til målet.

Beslutningsforslaget lægger op til, at man skal pålægge ministerierne at indarbejde de